

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Θεόδωρος «του Ταμασού»

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2593/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 20/05/2026 17:50:17

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 4 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Όσιος Θεόδωρος έζησε τον πρώτο αιώνα μ.Χ. Κι είναι ένας από τη μικρή εκείνη ιεραποστολική ομάδα, - οι άλλοι είναι οι άγιοι Ηρακλείδιος και Μνάσων - που με κατοικία και ορμητήριο τους μια σπηλιά στην πολυάνθρωπη Ταμασό, ανέλαβαν πρώτοι να διαλύσουν τα βαθιά σκοτάδια της ειδωλομανίας, και στη θέση τους να υψώσουν το σωστικό φως του Χριστού, το ιλαρό φως της νέας ζωής.

Πατρίδα του είχε τη μεγάλη πολιτεία της Ταμασού, που η φήμη της τότε απλωνόταν και πέρα από την Ελληνική αυτή γωνιά εξ αίτιας του περίφημου χαλκού της και των πλουσίων σε τούτο το πολύτιμο εύρημα μεταλλείων της. Οι γονείς του ήταν ειδωλολάτρες. Ο πατέρας του μάλιστα είχε ως έργο την αγαματοποιία. Κατασκεύαζε αγάλματα θεών, τα οποία, όταν μεγάλωσε ο γιος του Θεωνάς - αυτό ήταν τ' όνομα του πριν να βαπτισθεί - τα έπαιρνε και τα πωλούσε στην αγορά κι από τα χρήματα που έπαιρναν αποζούσαν.

Στη νεανική ηλικία βρίσκουμε τον Θεωνά να' ναι συνδεδεμένος στενά με τον Μνάσωνα, που ο Ευαγγελιστής Λουκάς στο βιβλίο του Πράξεις των Αποστόλων αποκαλεί «άρχαϊον μαθητήν». Με τον Μνάσωνα μάλιστα είχαν αναλάβει κι ένα ταξίδι στη Ρώμη για να λύσουν κάποιες διαφορές που είχαν δημιουργηθεί μεταξύ των ειδωλολατρών του Πολιτικού και του χωρίου Πέρα ποιος από τους ψευδώνυμους θεούς τους ήτο μεγαλύτερος. Εκεί στην πρωτεύουσα της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, που ήταν και το κέντρο του ειδωλολατρικού κόσμου, οι δύο φίλοι γνωρίστηκαν με μερικούς αποστόλους από τους εβδομήκοντα. Ποίοι ήσαν αυτοί οι απόστολοι δεν γνωρίζουμε. Αυτό που γνωρίζουμε από την ακολουθία του οσίου είναι, πώς οι δύο Κύπριοι ταξιδιώτες είχαν έρθει σε ιδιαίτερη επαφή μ' αυτούς. Στις συναντήσεις που ακολούθησαν οι απόστολοι μίλησαν στους δύο φίλους για την καινούργια πίστη. Η διψασμένη για την αλήθεια ψυχή τους δεν χόρταινε ν' ακούει τον λόγο για τον Ιησού τον Ναζωραίο. Αύτη η δίψα τους έκανε να εγκαταλείψουν πολύ γρήγορα τη μεγάλη πόλη Ρώμη, κι αντί να γυρίσουν στην πατρίδα τους, την Κύπρο, να τραβήξουν στα Ιεροσόλυμα. Πήγαν εκεί για να συναντήσουν τον κορυφαίο απ' τους αποστόλους, τον Πέτρο, έτσι τους τον είπαν, και τον αγαπημένο μαθητή του Χριστού, τον Ιωάννη τον Θεολόγο και Ευαγγελιστή. Η αγάπη του Θεού ευλόγησε τον πόθο τους κι αντάμειψε την αγαθή διάθεσή τους. Στην Άγια Πόλη, την Ιερουσαλήμ, συνήντησαν πραγματικά τους δύο αποστόλους κι από αυτούς άκουσαν ότι ζητούσαν. Από τους αυτόπτες τούτους μαθητές κι αυτήκοους μάρτυρες του Ιησού έμαθαν «καταλεπτώς» τα περιστατικά γύρω από τη Γέννηση του Θείου Βρέφους, το μεγάλωμα και τη Βάπτιση του στον Ιορδάνη ποταμό. Πληροφορήθηκαν ακόμη σχετικά τίνα για το έργο του, τη διδασκαλία και τα Θαύματα του, κι επίσης για την εκούσια Σταύρωση, την εκ νεκρών Ανάσταση, κι υστέρα από σαράντα μέρες Ανάληψη του στους ουραμούς. Επίσης απ' τους ιερούς αποστόλους έμαθαν, πως ο Ιησούς θα ξανάρθει κάποτε, για να κρίνει ζώντας και νεκρούς. Να τιμωρήσει τους κακούς και να βραβεύσει τους καλούς κι ενάρετους. Όλα αυτά οι δύο προσήλυτοι τα παρακολούθησαν με πολλή λαχτάρα. Κι αφού δέχτηκαν στο τέλος και το βάπτισμα, αναχώρησαν για την Κύπρο, για να συναντήσουν εδώ τους αποστόλους Παύλο και Βαρνάβα και Μάρκο και τον οπαδό τους τον Ηρακλείδιο, που είχαν ήδη κατηχήσει και βαπτίσει. Οι δύο νεοφώτιστοι χριστιανοί χαίροντες και αγαλλόμενοι για την ευλογημένη συνάντηση με τους Αποστόλους και τον άγιο Ηρακλείδιο αντάλλαξαν μαζί τους χαιρετισμό αγάπης και παρέμειναν κοντά τους.

Λίγες μέρες μετά τη συνάντηση οι απόστολοι αναχώρησαν για την Πάφο. Τότε, σύμφωνα με το συναξάρι του οσίου, ο μεν άγιος Μνάσων έμεινε μαζί με τον δάσκαλο του, τον άγιο Ηρακλείδιο, ο δε όσιος Θεόδωρος αποχωρίστηκε κι απ' τους δύο, κι έζησε μια ασκητική ζωή.

Για τριάντα οκτώ χρόνια ο ιερός αθλητής πάλεψε έχοντας σαν κανόνα την αυστηρή εγκράτεια, στήριγμα την αδιάλειπτη προσευχή, περικεφαλαία την ταπεινοφροσύνη και σκοπό του την επικράτηση της βασιλείας του Χριστού στην αγαπημένη του πατρίδα.

Όταν έφτασε η ώρα ν' αφήσει την πρόσκαιρη τούτη ζωή, ο άγιος προαισθάνθηκε τον θάνατο του, κάλεσε κοντά του τον Ροδώνα, ένα από την Ιεραποστολική ομάδα και τρίτο κατά σειρά επίσκοπο της αρχαίας Ταμασού, και του ανέθεσε να συγγράψει τα έργα του αγίου Ηρακλείδιου και του Μνάσωνος για οικοδομή των πιστών. Σ' αυτόν παρέδωσε κι ο ίδιος τα απομνημονεύματα που είχε γράψει μέχρι της ημέρας εκείνης για τους δύο αγίους. Ύστερα φώναξε κοντά του μερικά απ' τα πνευματικά του παιδιά, τα νουθέτησε, τα στήριξε με την τελευταία διδασκαλία του και γαλήνιος παρέδωσε τη μακάρια ψυχή του στα χέρια του Θεού στις 4 του Οκτώβρη.

Οι άγιοι Ηρακλείδιος και Μνάσων, μαζί με τους άλλους πιστούς αδελφούς, με πολλή λύπη κήδευσαν το άγιο λείψανο και το έθαψαν στον ίδιο τάφο, που είχαν θάψει πρωτύτερα και τον πατέρα του Χρύσιππο.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Θεόδωρος «του Ταμασού»

